

2. kapitola



DVEŘE LOŽNICE SE ROZLÉTLY dokořán a Sophia v zrcadle nad toaletkou spatřila, jak se do pokoje vnesla záplava fialového hedvábí, jež měla na sobě její matka. Ach, to byl pohled. Matka měla zlaté kudrlinky jen zpola sepnuté dozadu, takže vypadala trochu jako pudl, který byl pouze částečně ostříhaný. Bylo zjevné, že jí víc záleželo na tom, aby si promluvila s dcerou, než aby nejdřív dokončila svou toaletu.

„Zjistila jsem, že máš znovu jet na projížďku s panem Fawcettem,“ pronesla matka nespokojeným tónem.

Sophia si natáhla rukavice, naposledy se na sebe podívala do zrcadla a zkontrolovala, že jí modrý velurový čepec sedí správně na hlavě. Tento zvláštní odstín, ve skutečnosti poněkud tlumený, jí sloužil k tomu, aby trochu potlačil jásavou barvu jejich vlasů a víc zdůraznil modř jejich očí než hnědavé odstíny v jejich hloubi. Na projížďku do Hyde Parku se výborně hodil.

Pohlédla na matčin odraz v zrcadle a přikývla. „Ano.“

Sophia málem viděla, jak matce z nosních dírek stoupá pára. „Proč nepřestáváš povzbuzovat toho muže, aby se ti dvořil?“

„Pan Fawcett je sympatický a laskavý. A já se cítím v jeho společnosti dobře.“ Sophia se štípla do tváří, aby jí zružověly, a vstala.

„Nemá titul a jeho příjem je přinejlepším ubohý.“

Sophia si toho byla velice dobře vědoma. Ale věděla zároveň i to, že její třetí společenská sezona v Londýně se chýlí ke konci a pan Fawcett je jediný nápadník, který možná uvažuje o manželství s ní. Protože její mladší sestra Prudence už byla provdaná, Sophia se nacházela na rozcestí. Jestliže selže i pan Fawcett a jestliže se jí ho nepodaří lapit, obávala se, že celý další život prožije sama bez manžela.

„Na tom mi nezáleží,“ odvětila Sophia. Když nic jiného, naučila se v posledních třech letech rozhodněji prosazovat svou. A přitom bývala kdysi tak neschopná.

„Ale za chvíli má přijít lord Daglum. Řekla jsem mu včera večer, že budeš dnes dopoledne doma.“

Právě proto poslala Sophia panu Fawcettovi vzkaz, kde ho požádala, jestli by mohl přesunout jejich projížďku na dřívější dobu. Brzy dostala jeho odpověď.

S největším potěšením.

p. Fawcett

Ano, byl prostě milý.

Sophia se natáhla pro plášť. „Ty tu budeš, abys přijala lorda Dagluma, že, máti? Určitě si raději promluví s tebou. Jsi mnohem zábavnější než já.“

Nepřekvapilo ji, že její pochvala padla do hluchých uší. „On sem nejede, aby si promluvil se mnou. Přichází, aby si promluvil s tebou.“

„Ne. Přichází, aby se lísal a lichotil mi z jediného důvodu, a sice aby se dostal k mému věnu. Je všeobec-